

Assen Jozefkerk 29 maart 2020

Vijfde zondag in de Veertigdagen, zondag Judica, 'Doe mij recht' (Psalm 43)

Woord van welkom

Zingen aanvangslied, staande: O God, kom mijn geding beslechten

(Psalm 43: 1, 3, 4)

Stil gebed, Votum en Groet

Zingen: Klein Gloria (NLB 195)

Inleiding op de dienst

Gebed

Zingen: Met de boom des levens (NLB 547)

Schriftlezing: Exodus 9: 13-21, 25-30, 34-35

De Heer zei tegen Mozes: 'Wacht de farao morgen in alle vroegte op en zeg tegen hem: "Dit zegt de Heer, de God van de Hebreëen: Laat mijn volk gaan om mij te vereren. Dit keer tref ik uzelf, uw hovelingen en uw volk met mijn zwaarste plaag, dan zult u beseffen dat er op de hele aarde niemand is als ik. Ik had mijn hand allang naar u en uw volk kunnen uitstrekken en u met de pest kunnen treffen, dan was u al van de aarde weggevaagd. Maar ik heb u alleen in leven gelaten om u mijn macht te tonen en om iedereen op aarde te laten weten wie ik ben. Als u mijn volk nog langer dwarsboomt en het niet laat gaan, zal ik het morgen om deze tijd in Egypte zo zwaar laten hagelen als het nooit eerder heeft gedaan, vanaf de dag dat Egypte ontstaan is tot nu toe. Laat daarom uw vee en alles wat er verder nog buiten is in veiligheid brengen, want alles wat buiten blijft, mens of dier, wordt door de hagel getroffen en komt om.'" Sommige hovelingen van de Farao namen de woorden van de Heer ernstig en brachten hun slaven en vee in veiligheid. Anderen sloegen er geen acht op en lieten hun slaven en vee buiten.

(...)

Overall in Egypte sloeg de hagel neer op alles wat buiten was, op mensen, dieren en planten; zelfs de bomen werden vernield. Alleen in Gosen, het gebied waar de Israëlieten woonden, hagelde het niet.

Toen ontbood de Farao Mozes en Aäron en zei: 'Ditmaal erken ik dat ik gezondigd heb. De Heer staat in zijn recht, de schuld ligt bij mij en mijn volk. Bid tot de Heer dat hij een einde maakt aan die vreselijke donder en hagel. Dan laat ik jullie gaan en hoeven jullie hier niet langer te blijven.' Mozes antwoordde: 'Zodra ik de stad uit ben, zal ik mijn handen opheffen naar de Heer. De donder en de hagel zullen ophouden, zodat u beseft dat de aarde aan de Heer toebehoort. Maar ik weet dat u en uw hovelingen nog steeds geen ontzag hebben voor God de Heer.

(...)

Toen de Farao merkte dat de regen, de hagel en de donder voorbij waren, viel hij terug in zijn zondige houding; hij was onverzettelijk, net als zijn hovelingen. Hardnekkig bleef hij weigeren de Israëlieten te laten gaan, zoals de Heer bij monde van Mozes had aangekondigd.

Zingen: Hij die gesproken heeft (NLB 362)

Schriftlezing: Johannes 11: 1-4, 32-44

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Bethanië, het dorp waar Maria en haar zuster Martha woonden – dat was de Maria die Jezus met olie gezalfd heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer. De zusters stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: ‘Heer, uw vriend is ziek.’ Toen Jezus dit hoorde zei Hij: ‘Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.’

(...)

Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: ‘Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!’ Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en dat ergerde Hem. Diep bewogen vroeg Hij: ‘Waar hebben jullie hem neergelegd?’ Ze zeiden: ‘Kom maar kijken, Heer.’ Jezus begon ook te huilen, en de Joden zeiden: ‘Wat heeft Hij veel van hem gehouden!’ Maar er werd ook gezegd: ‘Hij heeft de ogen van een blinde geopend, Hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?’ Ook dit ergerde Jezus.

Hij liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. Hij zei: ‘Haal de steen weg.’ Martha, de zuster van de dode, zei: ‘Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!’ Jezus zei tegen haar: ‘Ik heb je toch gezegd dat je Gods grootheid zult zien als je gelooft?’ Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek Hij omhoog en zei: ‘Vader, Ik dank U dat U mij hebt verhoord. U verhoort Mij altijd, dat weet Ik, maar Ik zeg dit ter wille van al die mensen hier, opdat ze zullen geloven dat U Mij gezonden hebt.’ Daarna riep Hij: ‘Lazarus, kom naar buiten!’

De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: ‘Maak de doeken los, en laat hem gaan.’

Zingen: De aarde is vervuld (NLB 650: 1, 2, 3, 4)

Prediking

Orgelspel

Zingen: Hij die de blinden weer liet zien (NLB 534)

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Zingen slotlied, staande: Nooit kan 't geloof teveel verwachten
(Liedb.'73 Gez.291)

Zegen, besloten met driemaal gezongen ‘amen’.